

Thomas Lindemann

**Programma Quo Ad Exequiale sacrum Quod Matronae honor atißimae Sophiae
Clingiae Viri ... Joachimi Kochii Senatoris quondam huius Reip. relictæ viduæ
pudicissimæ. Liberi eiusdem ... Orphani, eorumq[ue] consanguinei ... Omnes
omnium ordinum cives Academicos officiose invitat**

Rostochi[i]: Pedanus, 1632

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn747405328>

Druck Freier Zugang

17
Lindeman, Th.,
in S. Clinge,
uxor. J. Koch.
R. 1632.

1

ℓ

OPHIA CLINGIA

PROGRAMMA

Quo
Ad Exequiale sacrum,

Quod
Matronæ honoratissimæ

SOPHIAE CLINGIAE

Viri prudentissimi

JOACHIMI KOCHII

Senatoris quondam hujus Reip.
relictæ viduæ pudicissimæ.

Liberi ejusdem mæstissimi Orphani, eorumq; consanguinei,
hodie ad horam mediam primam adornatum
exerunt

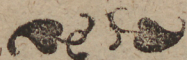
Omnes omnium ordinum cives Acad.
eos officiose invitât.

RECTOR

Academiæ Rostochiensis

THOMAS LINDEMAN

J. U. D. & Professor.

ROSTOCHI

Typis JOACHIMI PEDANI Acad. Typ.
ANNO M, DC, XXXII.

SOPHIA CLINDIA

1707

ROSTOCK

RECTOR
Academiae Rostochiensis
THOMAS LINDEMAN
J. U. D. & P. P.

Tregna & Respublicas, ita
& familias certis circumscribi
periodis, easq; in majoribus re-
giminibus 500: in familijs, secu-
lari spatio definiri, viri docti
tradunt. Causas harum muta-
tionum multi scrupulosè & su-
perstitiosè scrutantur, multi
admirantur. Verum ij in sacris, Angelo Uriel Esdras
inrepanante, stultis comparantur, qui maris abyssam, &
in profundo scaturientes fontes, & cavernas seu came-
ras Æoli rimari frustra conantur. Jehova enim mundi
uti creator, ita ponderator, temporumq; mensurator
est, uti Jeremiel angelus cum describit, addens, hanc
mensuram intervertere, extendere, incidere, nec intel-
ligere quemquam posse. Esdr. 4. v. 5, 6, 7. & c. Esdras
hanc humanæ gentis & mentis miseriam & hebetudi-
nem agnoscens, & deplorans, tandem in hæc verba
prorupit: Satius fuisset hominem planè nunquam ex-
titisse, quam tot calamitatibus expositum mansisse, su-
bito interire & interitus tempus, causasq; perveſtigare
A 2 nequire

nequire. V. 12. Quid itaq; mirum Ethnicos, miserijs his-
ce turbatos, fari Iniquitatem accusasse? Cujus exem-
plum memorabile Herodotus nobis in vita Mycerini
Regis Ægyptiorum reliquit, qui cum ab oraculo ob
vitæ sanctimoniam longævitatē sibi indulgeri pete-
ret, & Sexennium tantum impetrasset, Numen iniqui-
tatis redarguit, hac addita causā, quod nullus majorum
suorum tot sacrificia adolevisset, tot beneficia in subdi-
tos contulisset, & tamen nullius vita tam angustis ter-
minis conclusa fuisset: sed incusatione tali spreta, Ora-
culum respondit: Fato quia resistis, ideò fari lege citius
moriesis. Rex verò offensus, noctes diebus facibus,
quasi amnestendo, nocturna negocia diurnis per-
miscendo, Sexennium duplicare, atq; ita fato
illudere tentavit, ejusdem tamen vim effugere nequijt.
Frustraneus enim & irritus labor est, qui in Periodo-
rum divinarum admirabili & imperscrutabili provi-
dentia constitutarum, interruptione, interversione, vel
transpositione collocatur. Nondum exactum est secu-
lum, ex quo Clingiadum in hoc nobili Roseto planta-
ta est arbor, quæ bono & felicissimo omine succrevit,
instar palmitis uberis, patulis diffusarum se expandit,
incrementumq; diuturnum & longævitatē durabi-
lem nobis spondit. Verum mensis hicce Januarius
eidem ominosus, imo exitialis existit. Is enim duos
nobiles ramos ante paucos dies immiti mortis falce re-
fectos excussit, *Sophiam Elisabetham Steinbrings / Dn.*
Consulis Bernhardi Clingij & Margaretam Clingiam.
Dn. D. Henrici Scalmeisteri Cancellarij. Conjuges, ma-
tronarum decora, nobis eripuit. Nunc tertium aggre-
ditur ramum, lectissimam Fœminam, *Sophiam Clingiam*
eamq; ex Rhodante hac terrestri, veluti plantam no-
bilissi-

bilissimam, in hortum Paradisiacum transfert. Nata est
autem pie defuncta Anno. 1589, 10. Maij, parentibus
in hac Republ. adeo celebratis, in superq; pluribus Pro-
grammatibus iam ante delineatis, ut repetitione meri-
to supersedeamus. Patrem laudavit Virum Magnifi-
cum Dn. *Bartholomeum Clingium* Jctum, & Antecesso-
rem celeberrimum, Illustrissimæ domus Megalespo-
leos per multos annos Consiliarium meritissi-
mum, pij & synceci Politici typum & nobile simula-
rum; Matrem *Margaretam Croniam* matronarum in
hac urbe veram Margaritam & Coronam: Avitam ul-
teriore familiam ex *Croniorum* & *Schmidiorum* consu-
lari & Senatoria dignitate clarorum progenis traxit.
Fortes creari fortibus, & bonis bonos, Flaccus recte
canit. Parentum virtus à primâ infantia se in hac quoq;
genuina propagine exseruit. Ast soli natales parum
profunt, si eos mores sequiores sordident; in quibus e-
luendis & repellendis uti & impietate & timore Domi-
ni instillando, parentes adeo sedulam impenderunt o-
peram, ut virtutes virginales omnes in ea conjunctim
sedem & metationem fixisse viderentur. Unde post-
quam nubiles expleffet annos, Vir, Præstantissimus &
Doctissimus *Joachimus Roth* *Gustrovi* Præclaris paren-
tibus progenitus, eam decenter & honeste ambiit &
Anno 1609 connubio sibi junxit, propriamq; dicavit:
Cum quo pacatissimo conjugali consortio totos vigin-
riannos suaviter, concorditer, & feliciter vixit. Nec
verò conjunctio hæc sterilis vel infrugifera fuit: Deus
enim novellis conjugibus clementer & largiter bene-
dixit, & septem liberorum parentes fecit: *Margaretha*
Christiani, Joachimi, Bartholomei, Johannis Friderici, So-

phia, Hieronimi. Quorum duo, *Margareta & Bartholomeus*, matrem antevortendo, ad beatorum *πλιτυα* præmigrarunt. In superstitibus piè & probè educandis omnes vires mater sedula intendit, ijsq; ab ætate infantili præceptores præfecit. Rectè namq; statuit, parentibus plus gratiæ pro recta liberis inculcata vivendi ratione, quam pro ipsa vita deberi; Hæc namq; spiritum tautum subministrat, Illa verò Organon Deo & hominibus salutare & utile exhibet. Quo nomine Philippus Rex Macedoniae felicem filium Alexandrum ob institutionem Aristotelicam prædicabat. Porro *Oeconoma* erat industria simul & *οικσεα*. Marito in rebus adversis Nepèthes Homericum propinabat, eo omnes tristitiæ nebulas dispellebat, animumque Gratiarum pharmacis tranquillabat. Deniq; vinculum hocce conjugale adeo dulce erat, ut uterq; id perēne optaret. Sed aliter ejusdem autori & conciliatori Jehovæ placuit, qui immisâ implacabilis Mortis sicelice, ligamen hocce suave Anno 1629, 25. Martij dissecuit, & dimidium *Sophiæ* nostræ, maritum nimirum mellitissimum rebus humanis exemit. Casum hunc relicta vidua acerbissimè luxit, & cestum, quam sponso suo quondam obtulit, nunquam repetijt. Turtur pare extincto, alteri non jungitur: Ceyx & Halcyon eandem ex se genitis naturam impressisse leguntur. Sic *Sophia* nostra animum & cor semel marito donatum, nulli unquam redonavit; nec ulla cogitatio nuptiarum eã ad secunda vota animare potuit: sed exemplo Didonis primum amorem sepulchro maritali recondidit & quasi obsignavit. Imitata est nobilem illam Juditham, quæ gloria Israelis quod viriliter egisset, & castitatem marito vovisset, appellari

pellari meruit. Æmula fuit Annæ viduæ Phanuelis,
quam Evangelista à viduitate casta & vacatione pre-
cum commendat: alteram se præstitit Valeriam Messa-
lariam, quæ de secundis, nuptijs sollicitata, *primum ma-
ritum Sulpitium sibi semper vivere, & oculis animoq; suo obver-
sari* respondit: & Marcellam huic haut genio dissimile,
quæ rogata anne gauderet se nupsisse, hæc verba repo-
suit. *Sed ita, ut amplius nolim.* Quo respiciens Publius Syr^o
dicebat: *Habere aliquid maledicti crebrò repetitas nuptias &
Feminã multis nubentẽ, multis placere non posse.* Quod Ho-
mer^o quoq; innuit, quando virgines nubentes *νεογάς
ἀλόχες* appellat: id vero epitheton secundo nubentibus
detrahit. Unde Romani feminas secundis nuptijs ab-
stinens, univiras, coronâ viduali decorabant. Ger-
mani, Tacito teste, summis easdem laudib⁹ evehebant.
Talem Panegyri nostra *Sophia* jure suo quodam sibi
vendicat. Ea enim vitam suam ad normam Paulinam.
I. Tim. 5. composuit, vitam castam, pudicam, adeoq;
quatenus in hominem cadit, inculpatam egit, & ob id
vota longioris ævi sibi nuncupari hoc novo anno sæ-
pius audijt: Sed eheu illustre virtutum *παμείον*, *Sophia*
nostra febris ardenti occultâ correpta, 20 hujus mensis
circa horam 9 matutinam, in medio ætatis quasi flexu
constituta, occidit. Febres quasdam salubres & vili sub-
jecto indignas nonnulli reputant, nec desunt, qui eas-
dem Encomijs decorant. Rudolphus quidam Eremita
febri se oblectabat, eaq; se recreari gloriabatur, sed ex-
perientia febres omnes ejus esse indolis, ut homines e-
necare possint, probat. Romanos Febri violentiam &
potentiam variasq; agnoscentes insidias, fanum pecu-
liare eidem veluti ignoto malo Genio, dicasse, eiq; sa-
crificasse memoriæ proditum extat. Nostra *καταρκτη*
febri

febri sibi à Deo immiffæ antidota, quibus medicorum
in hac urbe excellentium opera potiri potuit, oppofuit.
Cum verò vim morbi prævalere præfentiferet, ad
Medicum animæ fe convertit, ex carcere hocce diffol-
vi, & effe cum Chrifto expetijt. Ideò cæleſti Nectare
& ambroſia animam paſtam, creatori repetenti placido
ex hac vita tranſitu, piè reddidit. Reliquit hic quidem
orphanos, qui matris obitum lugent, ejusq; ope fe, cum
ea vel maximè egerent, deſtitutos lamentantur. Verum
Deus orphanorum pater, parentes terreſtres iſtis exci-
tabit, eorumq; auxilio ab omnibus periculis eos adſe-
ret. Hac confiſi ſpe matri in gremio Abrahæ quieſcen-
ti gratulari potius, quam fletibus Manes pios proſequi
nos decet. Proindè lege 12 tabularum viris tantum pa-
rentationes decernebantur, aſt eam ad foeminas poſt-
modum extenſam fuiſſe Plutarchus refert. Eam certè
Manes noſtra non minus quam Cloelia vel Popilia
merebatur; aſt Manes ejuſdem modeſti, juſtis exequi-
alibus cõtenti, eadem ſibi ſolemniter & decenter exfol-
vi poſtulant. Iſis verò pro ritu harum eccleſiarum priſco
agendis, cum hodierni diei hora media prima condicta
ſit, rogo, moneo & obteſtor Academiae cives, haud
gravatim ad pij hujns officij præſtationem frequentes
in templo Mariano conveniant, exuvias pientiffimæ
matronæ ad dormitorium ſuum deducant. Et illud Æ-
gyptiorum in funeribus acclamari ſolitum pia mortali-
tatis recordatione ingeminent, ſibiq; applicent, Heu
Heu! nos miſeros quam tetus homuncio nil eſt. Publ.
24. Jan. Anno 1632.

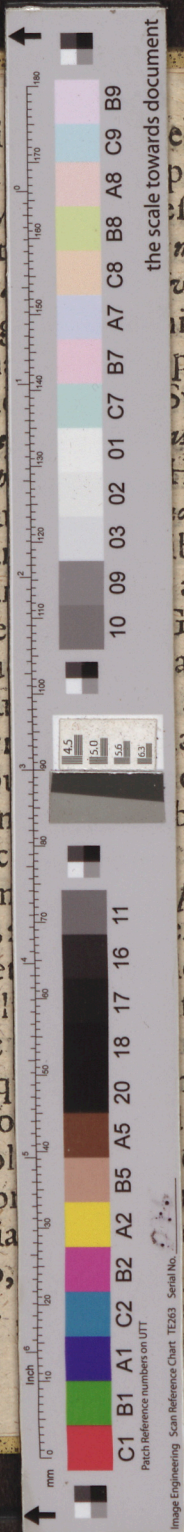

pellari meruit. Æmula fuit Annæ vi
quam Evangelista à viduitate casta &
cum commendat: alteram se præstitit V
lariam. quæ de secundis, nuptijs sollicit
ritum *Sulpitium sibi semper vivere, & oculis*
sari respondit: & Marcellam huic haut
quæ rogata anne gauderet se nupsisse, h
fuit. *Sed ita, ut amplius nolim.* Quo respici
dicebat: *Habere aliquid maledicti crebro re*
Feminâ multis iubentē, multis placere non p
mer^o quoq; innuit, quando virgines nu
αλχης appellat: id vero epitheton secu
detrahit. Unde Romani feminas secu
sinentes, univiras, coronâ viduali de
mani, Tacito teste, summis easdem lau
Talem Panegyrii nostra *Sophia* jure su
vendicat. Ea enim vitam suam ad nor
i. Tim. 5. composuit, vitam castam, p
quatenus in hominem cadit, inculpatam
vota longioris ævi sibi nuncupari hoc
pius audiit: Sed eheu illustre virtutum
nostra febri ardenti occultâ correpta,
circa horam 9 matutinam, in medio æt
constituta, occidit. Febres quasdam sal
jecto indignas nonnulli reputant, nec
dem Encomijs decorant. Rudolphus q
febri se oblectabat, eaq; se recreari glo
perientia febres omnes ejus esse indol
necare possint; probat. Romanos Febri
potentiam variasq; agnoscentes infidia
liare eidem veluti ignoto malo Genio,
erificasse memoriæ proditum extat.

elis,
pre-
essa-
ma-
vera-
nilē,
po-
Syr^o
us &
Ho-
diās
bus
ab-
ter-
ant,
sibi
am.
oq;
b id
fa-
phia
nsis
exu
sub-
eaf-
mita
ex-
esc-
m &
ecu-
s fa-
eibe
ebri